

HAJDÚ-BIHARI

XLII. ÉVFOLYAM
70. SZÁM

ÁRA: 1,80 FORINT

1905. III. 25.,
HÉTFŐ

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának

BESZÁMOLÓJA

a XII. kongresszus határozatainak végrehajtásáról, a párt feladatairól

A Magyar Szocialista Munkáspárt XIII. kongresszusa ebben az időszakban végzi felelős munkáját, amikor népünk hazánk felszabadulásának 40. évfordulóját ünnepli. Négy évizedet telte el azóta, hogy a Szovjetunió, amely a második világháború fő terhet viselte, a szövetséges hatalmakkal együtt győzelmet aratott a német fasizmus és a japán militarizmus fölött. Tisztelettel örizzük a népek szabadságáért életüket áldozó hősök emlékét, közöttük azokat a magyar kommunistákat, demokratákat, antifasiszta hazafiakat, akik kitűntek és sok más országban részt vettek a harcban, és életüket adták a fasizmus elleni küzdelemben.

A szovjet hadsereg győzelmei nyomán felszabadult Magyarország ismét függetlenné vált; népünk történetében új korszak kezdődött, megnyílt nemzetünk előtt a társadalmi fejlődés útja. A negyven év korszakos jelentőségű vívmányai a párt és a nép, a kommunisták és szövetségesek együttműködése révén valósultak meg.

A Magyar Szocialista Munkáspárt leküzdötte a szocialista építési kezdeti szakaszának torzulásait és hibáit, levonta a tanulságokat, hasznosította a tapasztalatokat. Pártunk a marxizmus-leninizmus eszméit követve, a munkásoktól, a dolgozó tömegek érdekeinek hű szolgálatára törekedve nyerte el és élvezti népünk bizalmát, vált társadalmunk vezető erejévé.

A Központi Bizottság 1984. december elején közzétette irányelveit, a kongresszusi felkészülés alapokmányát. Ebből is kitűnik, úgy ítélik meg, hogy a szocializmus építése a XII. kongresszuson megjelölt fő irányban haladt előre. A kedvezőtlen nemzetközi viszonyok ellenére megőriztük vívmányainkat, s előre léptünk a társadalmi haladás útján. Hazánkban szilárd a munkásoktól, a dolgozó nép hatalma, a szocialista társadalmi rend; népünk támogatja a párt politikáját. Eredményeink forrása a kommunistáknak és szövetségeseknek, a munkásoknak, a parasztnak, az értelmiségieknek, valamennyi dolgozó embernek az áldozatos munkája, népünk helytállása.

A kongresszusi irányelveket a párttagság megvitatta, az alapszervezetekben közvetlenül, a párttervezeteken keresztül is kitűnik, úgy ítélik meg, hogy a szocializmus építése a XII. kongresszuson megjelölt fő irányban haladt előre. A kedvezőtlen nemzetközi viszonyok ellenére megőriztük vívmányainkat, s előre léptünk a társadalmi haladás útján. Hazánkban szilárd a munkásoktól, a dolgozó nép hatalma, a szocialista társadalmi rend; népünk támogatja a párt politikáját. Eredményeink forrása a kommunistáknak és szövetségeseknek, a munkásoknak, a parasztnak, az értelmiségieknek, valamennyi dolgozó embernek az áldozatos munkája, népünk helytállása.

A nemzetközi helyzet, külpolitikánk

A beszámolási időszakban a nemzetközi helyzetben erősödtek a kedvezőtlen irányzatok. A nemzetközi feszültség növekedésének alapvető oka az Amerikai Egyesült Államok szélsőséges imperialista körének az a törekvése, hogy megbontsák a Varsói Szerződés és az Észak-atlanti Szövetség között kialakult katonai erőegyensúlyt, és erőfőnyre tegyenek szert.

A NATO lépései nyomán a fegyverkezési verseny minden eddignél veszélyesebb szakasza bontakozott ki. A katonai és a politikai feszültségek növekedése az új amerikai közepes hatótávolságú nukleáris fegyverzet nyugat-európai telepítésének megkezdése. Különös veszélyt rejtenek magukban az amerikai ürfegyverkezési tervek, amelyek a fegyverkezési versenyt a kozmikus térségre is kiterjesztenek.

A katonai szembeállást fokozó lépések következtében meggyengült a kölcsönös bizalom, amely nélkülözhetetlen a különböző társadalmi rendszerű államok közötti normális kapcsolatokhoz.

A nemzetközi feszültség fokozódásához hozzájárult több helyi válság kiéleződése, az, hogy egyes tőkés hatalmak katonai erőszakkal, fenyegetéssel, nyomással beavatkoznak más országok népeinek ügyeibe.

Az elmúlt évek negatív nemzetközi fejleményei ellenére nem alakult ki közvetlen világháborús veszély, és nem következett be jövétlenetlen törés a kelet-nyugati kapcsolatok egészében. Fennmaradt a világ békéjének legfőbb biztosítékát jelentő globális katonai erőegyensúly a Szovjetunió és az Egyesült Államok, a Varsói Szerződés és az Észak-atlanti Szövetség között.

A nemzetközi helyzet további romlásának megakadályozásában, meghatározó szerepet játszott a szocialista országok békepolitikája. A szocialista közösség országainak összehangolt erőfeszítései jól szolgálták a világbéke megvédését. A Varsói Szerződés Szervezete jelentős nemzetközi politikai és katonai tényező, a történelmileg kialakult katonai erőegyensúly megőrzésének legfőbb biztosítéka.

A Szovjetunió, a Varsói Szerződés Szervezete az elmúlt években is átfogó kezdeményezések egész sorát tette a világháborús veszély elhárítására, a nukleáris és hagyományos fegyverzet korlátozásának előmozdítására, a katonai szembenállás lehető legalacsonyabb szintre való csökkentésére az egyenlőség és az egyenlő biztonság elve alapján. Sajnálatos, hogy az Amerikai Egyesült Államok, az Észak-

atlanti Szövetség mind ez ideig nem adott pozitív választ ezekre a javaslatokra, és továbbra is a katonai erőegyensúly megbontására törekszik.

Változatlanul fennáll, hogy a különböző társadalmi rendszerű országok népei kölcsönösen érdekelték a világbéke megőrzésében, az emberiség fennmaradását fenyegető veszélyek elhárításában. Az enyhülés politikai folytatását segíti, hogy továbbra is érvényben vannak a szocialista és tőkés államok közötti két- és többoldalú megállapodások, és működnek az európai biztonság és együttműködés fórumai.

A nemzetközi erőviszonyok alakulását jelentősen befolyásolja a fejlődő országok küzdelme, amelyet a politikai-gazdasági függetlenségért, ennek megszilárdításáért, valamint a társadalmi fejlődéséért folytatnak. A nemzetközi élet pozitív irányzatait erősítették az el nem közelezt országok mozgalmának imperialistaellenes fellépései. A világbéke megőrzésében növekedett a szerepe a legkülönbözőbb társadalmi rétegeket és politikai erőket tömörítő háborúellenes mozgalmaknak.

A világpolitikai helyzet további alakulása, s különösképpen a fegyverkezési hajszá megfékezése szempontjából nagy fontosságú fejleményt jelentenek az átfogó szovjet-amerikai tárgyalások az ürfegyverkezés megelőzéséről és a nukleáris fegyverek korlátozásáról.

A jelenlegi helyzetben a szocializmus nemzetközi vonzóerejét a következetes békepolitika, a népek szabadságtörekvéseinek támogatása és a belső építőmunka társadalmi, gazdasági eredményei növelik.

A szocialista országok a nehezebbé vált nemzetközi politikai és világgazdasági viszonyok ellenére eredményesen folytatják az új társadalom építését. A KGST-tagállamok párt- és állami vezetőknek 1984. júniusi moszkvai találkozóján született elhatározások kijelölik a szocialista gazdasági integrációban rejlő előnyök teljesebb kihasználásának útjait.

A Magyar Népköztársaság külpolitikájában a feszültebb és bonyolultabb nemzetközi helyzetben is érvényesült a párt XII. kongresszusán meghatározott irányvonal. A szocialista közösség országaival összehangolt, aktív nemzetközi tevékenységünk középpontjában az a törekvés áll, hogy kedvezőbbé tegyük szocialista építőmunkánk külső feltételeit, s egyben hozzájáruljunk a társadalmi haladás előmozdításához és a béke megőrzéséhez.

Erősítettük szövetségünket és együttműködésünket a Szovjetunióval és a többi szocialista országgal. Bővültek a fejlődő, különösen a szocialista orientációjú országokhoz fűződő kapcsolataink. A békek egymás mellett élés elve és gyakorlati követelményei alapján fejlesztettük kapcsolatainkat az eltérő társadalmi rendszerű államokkal.

A Magyar Népköztársaság nemzetközi tekintélye a beszámolási időszakban tovább nőtt. A világ haladó és realisan gondolkodó közvéleménye ismeri és elismeri eredményeinket, becsüli politikánk elvszerűségét, kiszámíthatóságát, megbízhatóságát. Tudja, hogy szövetségeseinknek szilárd szövetségesei, más országoknak pedig korrekt partnerei vagyunk.

A Központi Bizottság javasolja a kongresszusnak, hogy erősítse meg pártunk és államunk eddigi külpolitikai irányvonalát, amely népünk alapvető nemzeti érdekeit, a béke, az enyhülés, a társadalmi haladás és a szocializmus egyetemes ügyét szolgálja.

Hazánk számára meghatározó jelentősége van a Szovjetunióval folytatott sokoldalú, baráti és gyümölcsöző együttműködésnek. A Szovjetunió hazánk függetlenségének, szocialista építőmunkánkának legbiztosabb nemzetközi támasza. A magyar-szovjet barátság további erősítése, a két ország és a két nép együttműködésének gazdagítása elsőrangú nemzeti érdekünk.

Alapvető feladatunknak tartjuk a Varsói Szerződés és a Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsa keretében megvalósuló együttműködés erősítését, hatékonyságának javítását, formáinak, módszereinek folyamatos tökéletesítését.

Fejlesztett kapcsolataink, bővült együttműködésünk a szocialista országokkal; nagyra értékeljük és hasznosítjuk építőmunkájuk tapasztalatait. A beszámolási időszakban — hasonlóan más szocialista országokhoz is — fejlődtek hazánk és a Kínai Népköztársaság kapcsolatai is.

A különböző társadalmi rendszerű országokkal a párbeszéd fenntartására, az együttműködés folytatására, a politikai, gazdasági, kulturális és más kapcsolatok szélesítésére törekszünk.

A Magyar Népköztársaság az elmúlt időszakban is szolidaritás volt a függetlenségük megszilárdításáért küzdő népekkel, a diktatórikus, elnyomó rendszerek ellen harcoló mozgalmakkal. A kölcsönös előnyök és érdekeltég elve alapján törekedett a kapcsolatok fejlesztésére valamennyi, erre készséget mutató fejlődő országgal.

A Magyar Népköztársaság külpolitikájának változatlanul az a legfontosabb célja, hogy népünk szocialista építőmunkájához minél kedvezőbb nemzetközi feltételeket teremtsen. Ezért lépünk fel minden lehetséges alkalommal és fórumon a béke, az enyhülés, a társadalmi haladás érdekében.

(Folytatás a 2. oldalon)

KÖSZÖNTJÜK A KONGRESSZUST

Nagy jelentőségű, mindnyájunk életét befolyásoló esemény előtt állunk. Ma kezdi meg tanácskozását pártunk XIII. kongresszusa. Nemcsak a 870 ezer párttag, hanem az egész nép érdeklődéssel várja: hogyan értékeli a kongresszus az elmúlt öt év munkáját, tapasztalatait, és miképpen jelöli meg a szocialista építészeti további feladatait.

A mérlegkészítést megkönnyíti az irányelvekről kibontakozott országos vita. A véleményekből plasztikusan rajzolódik ki a párttagokat, a magyar közvéleményt legjobban foglalkoztató témák, amelyekben az eligazítást, a megoldást a kongresszustól várják. A párttagokkal folytatott párbeszéd megerősítette, kiegészítette, árnyalta, vagy némiképp módosította az irányelvekben még vázlatosan megfogalmazott megállapításokat, fenntartotta a lehetőséget a kongresszus számára, hogy a valóság még teljesebb ismeretében hozza meg döntéseit.

Nagyon sok és sokféle vélemény, helyeslő és bíráló észrevétel hangzott el az irányelvek vitájában. Két kérdésben azonban egyértelműen általánosítható igény nyilvánult meg. Az egyik: erősítse meg a kongresszus az eddig követett politikai fő irányvonalat, osszpontosítsa továbbra is a társadalom erősítését a szocializmus felépítésének feladataira. Ezt kiegészítette a másik általános óhaj, mely bírálati elemet is tartalmaz: következetesebben követelje meg a kongresszus mindenképp az állami, párt- és tömegszervezeti tisztségeiben dolgozó kommunisztáktól azoknak a határozatoknak a végrehajtását, amelyek a fő irányvonal érvényesítését szolgálják.

A közvélemény érdeklődése elsősorban a gazdasági kérdések felé fordul. Ez érthető, hiszen a termelés, a gazdálkodás mind nehezebb belső és külső feltételek közt folyik, s ennek hatása a mindennapok gyakorlatában érezhető. Az extenzív növekedés már kimerült tartalékok helyett az intenzív fejlődés, a minőségi munka új módszereit, lehetőségeit kell feltárniunk, hogy ellensúlyozni tudjuk a kedvezőtlen világgazdasági változásokat.

Ennek ellenére a számadag az elmúlt öt évről nem csekély eredményeket könyvelhet el. A XII. pártkongresszus határozatainak eleget téve megőriztük népgazdaságunk stabilitását, az ország nemzetközi fizetőképességét, és a belső egyensúly javításához is tettünk, ha nem is elégtelítő lépéseket. Az életszínvonal megőrzésére tett erőfeszítéseink sem voltak hiábavalók, jóllehet a XII. pártkongresszus határozatainak ezt a követelményét nem minden rétegre kiterjedően, hanem társadalmi mértékben tudtuk teljesíteni.

Eppen ezekre az eredményekre építve most a párt úgy értékeli országunk, társadalmunk helyzetét — tanúsítják a kongresszusi irányelvek —, hogy az öt év előttnél valamivel többet tűzhetünk ki célul: a gazdasági növekedés olyan élénkítést, amely erőteljesebben javítja a népgazdaság külső és belső egyensúlyát, gyorsítja a termelés- és termékszervezeti változásokat, megalapozza a nemzeti jövedelem növelését, az életszínvonal érzékelhető emelését.

Megvannak a reális feltételei egy ilyen nem kis horderejű elhatározásnak? Az irányelvekről folytatott országos vita, felelősségteljes elemzés alapján a kongresszus minden bizonnyal pozitív választ ad a kérdésre, és egyben meg is határozza a gyorsabb növekedéshez szükséges tennivalókat. Tömjöken össegezve az irányelvekben ez így szól: fokozni kell a gazdasági jövedelemtermelő képességét, ki kell terjesztenie az intenzív fejlődés követelményeit a gazdálkodás minden területére.

Ez mindenképp az ipartól igényel az eddignél nagyobb erőfeszítéseket, hiszen a népgazdaságban betöltött szerepéhez képest eddig viszonylag kevesebb eredménnyel járult hozzá a gazdasági egyensúly megteremtéséhez. Konkrétabb, határozottabb intézkedésekre van szükség a korszerű, minőségben a világpiacon is helytálló termékek gyártásához.

Sok kezdeményezéssel és nemzetközi viszonylatban is számottevő eredményekkel bizonyította mezőgazdaságunk, élelmiszeriparunk, a gazdasági, a természeti erőforrásaink, a termelési és a közlekedési ágazatok — állapították meg a kongresszusi irányelvek. Kiegészül ez az elismerő értékelés a fontos kritikai elemzéssel és útmutatással, hogy mezőgazdaságunk és élelmiszeriparunk világpiacon való megőrzéséhez nélkülözhetetlen a műszaki fejlesztés gyorsítása, a magas termelési költségek leszorítása.

Minden bizonnyal a termelés és gazdálkodás eredményeinek függvényében szól majd a kongresszus az életszínvonal emelésének szükségességéről, lehetőségeiről, feltételeiről. Az irányelvekkel egyetértve helyesli a párttagság, de mondhatjuk az egész közvélemény a munka szerinti elosztás fokozott érvényesülését, vagyis azt, hogy a bérek és jövedelmek az eddignél jobban fejezék ki a teljesítmények közötti különbségeket.

A szociálpolitikával szemben az a követelmény, hogy fokozottan vegye figyelembe a társadalmi igazságság elvét és a rászorultságot. Mivel a szocialista ellátás célja fordítható összegek gyors növelésére nincs lehetőség, a rendelkezésre álló anyagiakat a legfontosabb területekre szükséges koncentrálni. Az országos vita ilyen területként emelte ki a gyermeknevelés terheinek csökkentését, a családalapító fiatalok lakáshoz juttatásának feladatait és nyugdíjasok helyzetének érzékelhető javítását.

Hathatóság lépéseket várnak a párttagok a közgondolkodással, a szocialista tudat és erkölcs formálásával összefüggő teendők kialakításában. Elsősorban az ideológiai munka erőteltjes kibontakoztatására van szükség, hogy az eddignél jobban segítse a világgazdasági változások megértését, a szocialista építés során felmerülő új kérdések megválaszolását, a világnézetünk idegen eszmék elutasítását.

Csupán néhány gondolatot emeltünk ki a kongresszusnak a társadalom, a gazdaság, a tudomány, a művészet, s nem utolsósorban a pártélet, a mozgalmi munka kérdéseit átfogó témaköréből. Csak egy kis részletet villantottuk fel annak az alkotómunkának, amely a következő napokban a kongresszus küldöttéire vár. Köszöntjük pártunk, népünk e nagyfontosságú eseményét, és kívánjuk, hogy a tanácskozási eredményesen végezze felelősségteljes munkáját mindnyájunk javára. (KS)

